

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Edvin Rosenkrantz*
 Härad: *Båra* Adress: *Lönngat. 42 g., Malmö*
 Socken: *Tealeryö, Gårdlö, Tottarp* Berättat av: *olika personer*
 Uppteckningsår: *1942.* Född år _____ i _____

Pengablass. s. 1, 2
Själlebjerstacken, - spöken. s. 1.
Kopparsportar fanns i slottskamaren, - s. 1.
- underjordisk gång. s. 1.
När fattighusfallet hämta sina jul-
paket på slottet. s. 1.
Grävling kunde spräcka upp folk
om de sprang med benen. s. 2.
Lördens skald. s. 3

(L. v. F. 31)

Skriv endast på denna sida!

På Själlesjöbacken, som ligger ovanför kyrkan
vid vägen mot Tjustorps, spökade det. Under de två
stora fjärnebruskarna, som stod på toppen kunde
de man se "spengabluss"

En fattighusvringa, som hade lagt sig att vila
där uppe, hörde den första musiken. Först trodde
hon att det var ett bröllopslag, som kom från Tjus-
torps, på väg till kyrkan, men då hon inte såg
något förstod hon att musiken kom inre från
backen.

I slottskanalen fanns stora kajakpartar, som
tillsät den underjordiska gånge, som ledde till
"Månstorpens gavelar".

När fattighusfolket var uppe på slottet för att häm-
ta sin julgräsk, så lade dom sig på knä och
kysste hjärtelfaller på gräsmattan.

Mor, som var dånstka hade fattighjälpe från Skobersjö
kommun, belöf 4 kr. i månaden.

Så dag då jag kom från skolan, kom en av
bönderna från Tjustorp ut från socknastuan.

Da han såg mig, så ryfter han: "gå så, här kom-
mer du din dånstke dj- l, som man skall gå
och betala pengars till!"

I Värtrabylunden fanns råvar och grävlingar.
Mor Anners Anners hade sagt till mig, att om jag
såg en grävling skulle jag akta mig så de inte
sprang mellan benen, för de kunde de spracka
ögon mig helt och hållet. Så när jag såg en gräv-
ling, så var det väl jag som blev tvungen att klätt-
ra ögon i ett träid. Och så var där "pengabluss".
Annars Anners som sa till mig att om jag såg det
bränna under den "viébusten" skulle jag kasta
in min lommekniv där, så kunde jag finna
pengars under bussen.

(L. 20. F. 31)

Obs. hon har
my sagt granta

Då jag tjänade till Olof Nils i Nordana, stället ligger
vid brovägen Arlov Häbbergs Nordana, brukade Lööben
skuld ofta komma dit och stanna några dagar. Jag var
minstjuga och fick ofta hjälpa honom med att sy säckar
ute på logen. Men rätt som det var, så lude han räkna
ifrån sig och gav sig ut på vägarna. Men Olof Nils, sa-
de att jag skulle följa efter honom vart han gick så
tröttnade han väl snart och kom tillbaka.

Jag gjorde så, och när han gick in på gårdarna, så
gick jag in till pigorna. Så gick han från gård till
gård och fick en "sypp" här och en där. Men till slut tyck-
te han väl att jag blev för efterhängsen ty han sade:
"du behöver min rekej" inte ränna bats efter mig!"
"Men Christoffer, sa jag, du vet väl att när mästaren gör
så får gesällen följa med."

Jä, så vände han tillbaka och jag följde efter.
Han låg alltid ute i stället om nätterna, ofta läsande
i sin prämbots vid mårkens ljus.

ACC. N:R. M. 8404:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nedanstående vers, som jag inte finner i *Carlus Johans*
soms bok, lär *Sörens* skald ha skrivit då han fick
sin blåmalade träläda:

"Fast rit på fantasi jag är
dock född att fattig bliwa.

Min egendom jag med mig bär
att läsa och att skriva!"